

ע"פ 8540/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 8540/16

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט צ' זילברטל
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי לנוער
בירושלים מיום 26.09.2016 בת"פ 692-12-15 שניתן
על ידי כבוד השופט ר' כרמל

תאריך הישיבה: א' בכסלו תשע"ז (1.12.16)

בשם המערער: עו"ד סלאח מוחיסן

בשם המשיבה: בשם שירות המבחן לנוער:
מתורגמן לשפה הערבית:
עו"ד לינור בן אוליאל
גב' טלי סמואל
מר טארק עאראם

עמוד 1

1. נגד המערער הוגש כתב אישום על כך שביום 25.11.2015 יידה אבן לעבר אוטובוס פרטי ובו כ-40 נוסעים, שנסע מבית הקברות שבהר הזיתים לכיוון הר המנוחות בסנהדריה. האבן פגעה בחלקו הימני העליון האחורי של האוטובוס.
  2. מתסקיר שירות המבחן לנוער (להלן: השירות) שהונח לפני בית המשפט המחוזי עלה כי מדובר בנער בעל יכולות קוגניטיביות נמוכות, בן למשפחה המוכרת לשירותי הרווחה על רקע קשיים כלכליים, הלומד במסגרת החינוך המיוחד. הודגש, כי המערער הודה בביצוע העבירות, לקח אחריות מלאה והביע חרטה. השירות המליץ להימנע מהרשעתו של המערער ולהטיל עליו של"צ, צו מבחן והתחייבות להימנע מעבירה.
  3. על המערער - קטין שהיה בן 14 שנים וכחודש ימים במועד ביצוע העבירה - נגזרו בבית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט ר' כרמל) שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו וכן מאסר מותנה לתקופה בת ארבעה חודשים, והתנאי הוא שהוא לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך שלוש שנים מיום שחרורו.
  4. בערעורו לפנינו טען המערער כי לא ניתן משקל ראוי, בין היתר: לגילו ביום ביצוע העבירות וביום מתן גזר הדין; להודאתו בהזדמנות הראשונה שהביאה לחיסכון בזמן שיפוט יקר; לעברו הנקי; ולהמלצת שירות המבחן, ועתר להקל בעונשו.
  5. מתסקיר עדכני של השירות שתאריכו 27.11.2016 צוין כי למרות הבעת חרטה מילולית מצד המערער, הרושם הוא שהוא "אינו מחובר רגשית למצבו המשפטי ולתוצאות העבירה שביצע". כמו כן בלטו "קשייו הקוגניטיביים והמילוליים, בלט ניתוק רגשי". מאבחון פסיכו-דיאגנוסטי שנערך בשירות עלה כי תפקידו השכלי של המערער נמוך משמעותית מהנורמה והתעורר "חשד לתפקוד שכלי כולל ברמת הפיגור השכלי". השירות המליץ להפנות את המערער לוועדת אבחון באגף מוגבלות שכלית והתפתחותית (להלן: ועדת האבחון) לצורך קביעת מסוגלותו לעמוד לדין וכן לצורך קביעת דרכי טיפול.
  6. בדיון שהתקיים לפנינו ביום 1.12.2016 קיבלנו, בהסכמת המשיבה, את המלצת שירות המבחן והמערער הופנה לוועדת האבחון. בנוסף, הודיעה המשיבה, בהמלצתנו, כי היא תהיה מוכנה להסתפק בימי המעצר של המשיב (42 במניין), ולא תעמוד על מאסר נוסף כרכיב בעונשו של המערער. בא כוחו של המערער ביקש גם הוא לאמץ הסכמה זו.
  7. מדו"ח ועדת האבחון שתאריכו 11.1.2017 עולה כי באבחון המוקדם לוועדה נמצא המערער "כמתפקד ברמה גבולית שמשמעותה תפקוד מתחת למינימום של הנורמה, אך לא בגדר פיגור שכלי-מוגבלות שכלית התפתחותית".
- יחד עם זאת, ועדת האבחון קבעה כי המערער כשיר לעמוד לדין וכי "דרגת הליקוי בכושרו השכלי הינה ברמה שאינה פוטרת אותו מאחריות פלילית למעשיו".

הוועדה המליצה על דרכי טיפול, לרבות שילובו של המערער במסגרת חינוכית מתאימה לרמתו, וליווי והדרכה של

המשפחה על ידי עו"ס המשפחה בכל הקשור בטיפול במערער.

8. ראינו לנכון, על דעת המשיבה, לפסוק כי בנסיבותיו המיוחדות של המערער ניתן להסתפק בעונש מאסר המשתווה לימי המעצר של המערער מאחורי סורג ובריח (42 במניין). רכיב המאסר המותנה שבגזר הדין יעמוד בעינו. הערעור מתקבל איפוא באופן חלקי.

אנו מבקשים להפנות את גורמי הרווחה של עיריית ירושלים להמלצות ועדת האבחון, כמפורט בדו"ח ועדת האבחון מיום 11.1.2017.

ניתן היום, י"ח בטבת התשע"ז (16.1.2017).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט